

centre d'esquerra republicana

districte. II

l'apioles 27

telèfon 33632

Juliol

1933

SUMARI:

Pòrtic. - Comissió de Cultura. - Programa. - Esquerrisme. - Comissió Esportiva. - El control obrer. - Divagacions. - La carrossa avança.

Instal·lacions elèctriques provisionals, adornaments per a festes de carrer,
llotges per a festes de societat, teulats de totes menes

torner

blasco de garay, 70. 72
telef. 34056

barcelona

Instal·lació d'altaveus de gran potència per a mitings, conferències,
discursos, festes, etc, a l'aire lliure o locals grans

Fill d'Abaurrea

Raspalls
d'acer

TAPIOLES, 24

TELEFON 35647

Elaboració diària de pastes de Nata i Crema i tota mena de dolços. Croissants i pastes per a tè. Xampans Vins i Licors de les millors marques. Servei a domicili
Cabanyes, 49 (P. S.)

Carnisseria de

Maria Morros

Carn de vedella
de classe fina i bona

Mercat St. Antoni taula 178

BUTLLETI del
Centre d'Esquerra Republicana Dte. II

Carrer Tapioles, 27 Telèfon 33632 BARCELONA

ANY I

JULIOL 1933

N.º 2

PORTIC

Un dels fets que més destaquen en el panorama de la política particular de Catalunya és la possibilitat d'unes properes eleccions municipals, del tot necessàries per normalitzar la vida de l'Ajuntament de la nostra ciutat, desequilibrada per manca d'una majoria eficient, esberlada la que hi havia per distintes causes, ben doloroses algunes d'elles.

I naturalment, com sempre que s'ha de mobilitzar el cos electoral, es preveuen hores de neguit i lluites apassionades per obtenir els llocs d'honor!

A nosaltres, com a militants de l'Esquerra Republicana de Catalunya i per íntimes conviccions arrelades fortament a la nostra consciència, pocs dubte ens poden suggerir aquestes eleccions, però com que a fi d'enfortir les nostres opinions sobre les coses, procurem examinar-les en tots els seus aspectes, àdhuc en aquells que es contradiuen amb la nostra manera d'ésser farem el mateix amb la lluita electoral que s'apropa.

Cada dia s'aferma més la necessitat de desllindar els camps polítics en dreta i esquerra. En els temps actuals, de constant evolució històrica i social, no són possible els termes mitjos i menys el voler sostenir posicions amb actituds ambigües.

A casa nostra els darrers aconteixements s'han cuidat de marcar una ratlla divisòria, a la dreta de la qual s'hi troben els que per una inexplicable ceguera s'entesten en voler mantenir un estat de coses perjudicials als seus propis interessos i empren tots els mitjans per no cedir en les posicions conquerides, encara que per llei fatal hauran de fer-ho amb el trastorn que reporta tota evolució imposada.

A l'esquerra d'aquesta ratlla ens hi trobem els que per sentiments innats treballem per un canvi en l'estructuració actual de la societat i cerquem fer-la més justa i més humana.

No volem parlar dels que per pedanteria o bé per encartronament de llurs cervells no volen decantar-se ni a un cantó ni a l'altre. Aquests no compten en aquesta època.

Un bàndol i l'altre es troben diversificats. No ens interessa esbrinar el per què així es troben els de la dreta. Podem assegurar, però que als partits afins a les nostres idees no els separen altra cosa que els distints procediments que empren per atànyer una mateixa fita. Els principis bàsics de llurs programes contenen reivindicacions remarcables i tenen tanta semblança que semblen gestats per una mateixa força. No obstant, avui, no és suficient assenyalar com a guia d'actuació un pla político-social més o menys avançat. Això és tasca fàcil. L'important és que, el que es plasma en el paper, hom estigui disposat a portar-ho al terreny de les realitats.

A més, és necessari que els partits d'esquerra siguin integralment democràtics, de tal forma que les directrius del partit han de marcar-les els militants en ús de la seva sobirania i no els homes que incidentalment formen els organismes superiors.

L'estructuració dels partits de lluita deuen tenir l'elasticitat suficient que els permeti adaptar-se, sense grans trastorns interns, a qualsevol situació que els sigui favorable per a la consecució de llurs anhels.

L'Esquerra Republicana de Catalunya, des de la seva iniciació, no ha descuidat cap d'aquests aspectes que constitueixen la fibra dels partits d'avançada. A la seva organització democràtica hi afegeix un esperit humà, generós i universalista. Del seu caire revolucionari no cal dubtar-ne, ja que n'ha donat suficients proves.

Malgrat tot, hi ha qui diu que el nostre partit no ha fet tot el que podia a favor dels treballadors des dels llocs de govern que ocupa; insídia fàcil de desfer recordant que la transformació social que tot just ha iniciat, per la seva intensitat, ha merescut l'ofensiva més impecable de l'element patronal, els quals s'avenen a pactar amb els sectors anàrquics, però no amb els nostres homes. I és que saben que l'actuació d'aquells és producte d'una exaltació de moment sense idealitat, i no se'ls amaga que el nostre ideari és fruit d'una perllongada meditació.

Nosaltres preguntem a aquells que creuen no sentir-se identificats amb els principis i actuació del nostre partit; quina organització de tendència marcadament esquerrista i catalana hi ha a la nostra terra que ofereixi les suficients garanties d'honorabilitat i responsabilitat i que al poc temps de la seva actuació hagi transformat en realitats moltes de les coses que fins fa poc constituïen un somni pels treballadors i catalans?

Nosaltres, inhibint-nos de la nostra condició de militants, i posant la millor bona voluntat en la tria, sols n'hi trobem un.

Preguem als nostres socis que al distribuir les seves compres tinguin molt present les cases que anunciant en aquest Butlletí, faciliten el seu manteniment.

Comissió de Cultura

Per causes alienes a la nostra voluntat, no ens va ésser possible seguir el pla de conferències mèdiques que teníem assenyalat per al propassat mes de juny.

Per aquest motiu, el dia 8, va tenir lloc una conferència sota el tema "El moment polític actual", a càrrec del militant d'Esquerra, En Simó Llauneta, el qual amb vibrant paraula, saturada de patriotisme i ànsies de justícia social, va mantenir en constant interès l'atenció del nombrós auditori que assistí a l'acte, qui coronà la brillant dissertació amb una perllongada ovació.

PROGRAMA

— Curs de conferències mèdic-científiques que es celebraran durant el mes de juliol, organitzades per la

COMISSIÓ DE CULTURA

Dia 6—Pel Dr. Bassas, Catedràtic Metge en Cap de la Clínica d'Infecciosos de la Sala d'Infants, de l'Hospital Clínic. tema: "**Perturbats**"

Dia 27—Pel Dr. Francesc Teixidó Fino, Metge en Cap del Servei Antituberculós de la Sala d'Infància de l'Hospital Clínic. tema: "**Higiene de la primera infància**"

Nòtula:—A fi d'estalviar-se els corresponents trastorns, preguem als socis s'assegurin que aquest programa no ha sofert cap variació. Qualsevol canvi estarà exposat prèviament en les pizarres del nostre estatge.

GENERES DE PUNT DE TOTES CLASSES

ANTONI CARBONELL

Ronda de Sant Pau, 4

Telèfon 11864

Especialitat en SUETERS, PULLOVERS i TRAJOS DE BANY

Dipòsit de les acreditades marques:

MITJONS **MOLFORT'S** MITGES **TREBOL** FRANEL **LA HISPANIA**

VENDES AL MAJOR I DETALL

Esquerrisme

per en T. BENEDICTO

Mantes vegades m'he preguntat quin deu ésser el límit de les aspiracions, tant d'ordre polític com social, d'un hom que militi dintre els rengles d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Haig de confessar, que analitzant detingudament la lletra i esperit de l'articulat dels seus Estatuts, no veig en ells limitació possible; molt menys quan diferents voltes hem sentit de llavis dels homes representatius, que una vegada assolida la totalitat del nostre programa no ens aturarem pas, si no que molt al contrari, arribarem més lluny fins assolir una major perfecció i igualtat humana.

Doncs bé, si un dubte tinguéssim respecte l'abast dels nostres principis bàsics, sols caldria tenir present aquestes darreres manifestacions, per tenir el convenciment que el nostre programa no té cap limitació ideològica que tanqui les portes a tot aquell que acceptant-lo com a principi, vagi més enllà en les seves aspiracions.

Treient conseqüències filosòfiques dels programes d'altres partits nomenats d'avantçada, veurem, doncs, que no ens separa d'ells més que els procediments per llur consecució, tota vegada que la finalitat és també la creació d'una societat ideal.

Per tenir una idea de la importància i extensió dels nostres principis

Sucursal:
35 - Borrell - 35

Màquines per a cosir i brodar

Vendes a plaços i al comptat
 Agulles, fils, sedes i cotons
 Taller de reparacions de totes
 marques i a domicili

Màquines especials per a gèneres de punt, traus, calats i demés labors

El taller més acreditat en les de colls i punys

35, Borrell, 35
 (junt cotxera tramviea)
 Telèfon 32671

Ricart Casadellà
 MECANIC

BARCELONA

de partit, bastarà, tan sols, transcriure la introducció de l'apartat que es refereix a la qüestió social de dita declaració de principis, el qual diu així: *Tot aspirant el partit a la transformació progressiva de l'actual règim de propietat privada, en un altre de col·lectiu, que faci impossible l'explotació econòmica de l'home per l'home...*

Aspirem, doncs, a la transformació progressiva en el que es refereix a l'actual règim de propietat privada fins a fer-la col·lectiva i propugnem també a fer impossible l'explotació econòmica de l'home per l'home.

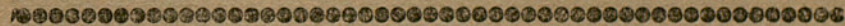
Per aquestes dues causes fa que l'home encara pugui considerar-se un esclau i és sols en els procediments per a destruir-les, el que ens separa únicament dels partits dits de classe, ja que nosaltres creiem anullar-les per mitjà de la promulgació de lleis en el comanament i els altres sols ho veuen possible amb un fet violent de les masses proletàries organitzades.

Hem de tenir molt en compte la intepretació fidel que reflexen els nostres principis, doncs resulta quelcom substanciós i divertit que oblidant que foren concebuts en moments prerevolucionaris, hi ha qui en lloc d'assimilarse al seu contingut tracten de mixtificar-lo i assimilar-lo a les seves conveniències anul·lant el seu vertader esperit de reivindicacions de classe.

Així es comprèn, quan hi ha qui creu que dintre de l'Esquerra Republicana hi han militants que per la seva manera fidel d'interpretar-los deurien emmarcar-se en altres partits que millor s'enquadrassin les seves concepcions.

No és aventurat afirmar que existeix un setanta per cent de militants que ignoren el contingut i l'abast dels principis bàsics del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya i fóra molt convenient que les entitats procuresin donar una extensa publicitat, a l'objecte que siguin coneguts i comentats per tots els militants, i fins i tot, per qui no essent-ho, participi de les nostres inquietuds de superació Humana.

Amb aquests objectius, repeteixo, no és possible saber on acaba l'esquerrisme del militant de l'Esquerra.

Per necessitats d'espai ens és impossible extendres en examinar les característiques que han envoltat la crisi del Govern de Madrid. Com a homes liberals ens hem de felicitar que malgrat l'ofensiva d'uns i altres presideixi altra volta el Ministeri el Sr. Azafia i que en Companys, figura destacada del nostre partit i amb mèrits sobrats formi part del mateix, ja que ambdós són una garantia per l'afiançament de l'Estatut i de que l'obra social i laica de la República prosseguirà el seu camí en sentit ascendent per assolir triomfalment el cim de les nostres il·lusions.

* * *

El dia 15 del passat mes de juny va tenir lloc l'anunciada Assemblea General extraordinària.

Es van nomenar com a delegats del Centre al proper Congrés del Partit En Joan Coll i Tomàs Benedicto, als quals s'otorgà unànimement un ample vot de confiança.

L'Assemblea ratificà en els seus càrrecs els següents companys que actualment formen el Consell Directiu: President, Macaya; Vice-president, Serramalera; Secretari, Gascon; Vice-secretari primer, Anguera; Vice-secretari segon, Borràs; Comptador, Benedicto; Tresorer, Casadellà; Vocals, senyora Bilbeny, Arús, Coll, Farré, Morros, Rofas i Cubells, i Vocal bibliotecari, Urpi.

Després d'alguns precis formulats per diversos companys, s'acabà la reunió a la una de la matinada, en mig de franca companyonia.

Comissió Esportiva

La Comissió Esportiva quasi podríem dir no té història, creada recentment a l'escaif d'un grup d'entusiastes del futbol i d'excursions, no és encara coneguda de la majoria dels socis, i els que saben llur existència estem segurs s'han pensat no és res més que una penya qualsevol, sense pensar el benefici que podria reportar al Centre que a l'ésser ben muntada i dirigida aquesta secció trobessin els socis amants de l'excursió o del futbol ocasió per a disfrutar cada diumenge del seu esport preferit.

Actualment la secció futbol, que és l'única que fins ara ha donat proves de vida, arrastra una existència migrada, ja que els pocs cabals de què disposa no li permeten ni tan sols llogar un camp on entrenar-se i poder jugar els diumenges, això, naturalment, ha motivat que els resultats no fossin gaire satisfactoris, però, no obstant, esperem que acumulant voluntat i esforç arribarà a tenir un equip amb probabilitats de tenir èxit dins de la seva categoria.

La Secció Excursionisme no ha desplegat fins ara cap activitat, ja que el temps no li era favorable, però, per no perdre la unió de tots els socis, s'empeñaran un seguit d'excursions a platja i muntanya que segurament — l'ambient que es nota fa esperar-ho — assoliran un gran èxit.

De projectes no en manquen, entusiasme en sobra, voluntat hi és tota, esperem que els socis correspondran als nostres desitjos inscrivint-se en aquesta secció perquè poguem portar a cap el que nosaltres creiem que no ha d'ésser res més que un benefici i una propaganda pel Centre.

El control obrer

Com a mesura de prèdmbul tractaré de fer un esboç del que, en successius butlletins, penso desenrotllar més detalladament.

El control obrer no és pas res nou. De temps que ja se'n parla, i anys fa que ho tenen a altres països.

Tot just fa poc temps ha pres caràcter oficial aquest projecte de llei, i han estat els patrons els qui més han treballat per fer-lo simpàtic, amb tot i ésser ben contrari llur intent. L'oposició és sovint un avantatge nostre. Les raons patronals no fan res més que convèncer-nos de la justícia que pot assolir l'obrer.

En el països que com Alemanya, Austria, Txecoslovàquia, i fins a certs indrets de l'Anglaterra, que fa anys tenen les seves indústries intervingudes, i més ben dit, controlades pels obrers, es gaudeix de certs avantatges que, malgrat els tributs, conseqüència de la gran guerra, poden competir amb guany amb les indústries dels altres països. No he gosat parlar de la Rússia, perquè encara avui, després dels 16 anys que porta amb els soviets, i que cada dia ens diu la permsa burgesa que la gent es mata i es subleva contra aquell règim agonitzant — els nostres rics, els antics cacics, els ja coneguts panxa-contents — tremolen de por amb què sols sentin parlar de Rússia.

El Control Obrer no és pas una invenció de 1931, ni molt menys del Govern d'Espanya, no. Ja en l'any 1848, el Parlament de Francfort va estudiar un projecte de creació de Comitès, que eren permanents a les fàbriques, pels obrers, i si bé encara no eren pas obligatoris en el Còdic industrial, eren reglamentats en l'any 1891.

Fou en plena guerra, l'any 1916, que l'Estat conferí als Comitès una jurisdicció arbitral. En l'any 1918 es reconegueren plenament, augmentant-los-hi llurs atribucions, fins que tres anys després, en 1921, se'ls conferí un control dels Balanços i Comptes de beneficis i pèrdues en les empreses.

Els nostres capitalistes, però, que sempre han fet que la nostra terra

GRAN BODEGA

Marian Bosch

Vins legítims del Penadés
Olis purs d'olives
Gasoses i cerveses gelades
¡Tasteu el vi d'aquesta casa!
Blasco de Garay. 64

*Senyora: Vol conservar
bé els seus mobles?*

*compri un flascó de
vernís Catalunya
preu: 1'50 ptes.*

SALVADOR URPI
Creu dels Molers, 44

fos i fés al revés de l'avenç d'Europa, aquests "senyors de la Puntual", que si no poden fer el "guany" del 300 per 100, diuen que perden diners, no poden pas ara de sobte caminar al pas dels altres, la panxa i la bossa els fa nosa, i ells que han vist com a altres nacions s'han arribat a nacionalitzar terres, fàbriques, bancs i monopolis, els d'ací són aferrats a conservar, almenys, que no tots els diners, el nom d'"amos" absoluts dels negocis, que a molts d'ells els hi van bé gràcies a la laboriositat i intel·ligència dels obrers, i no pas a l'esforç del que sovint no sabent paraula de res, no té pas cap més mèrit que haver posat els diners al negoci.

Quin profit en gaudiria aquest capitalista ell tot sol, amb els diners i màquines, si els obrers s'hi neguessin a treballar-hi? Els diners sols és un medi qu e pot aportar un que res no sàpiga fer, per a ajuntar-lo al treball que aportin altres homes que no tinguin diners. I si el treball té una remuneració, just és també que la tingui el capital, però sempre amb la deguda proporció, i així ,en igualtat de deures, patró i obrers, just és també que siguin iguals en els drets, o sigui que tots tinguin els mateixos controls i beneficis en el negoci o treball.

Ningú gosarà negar que, si l'obrer tingués la mateixa participació en el negoci que la té avui el patró, no hi haurien pas vagues, ni lockouts patronals, perquè no hi hauria pas motiu. I com serien els obrers mateixos quins fixarien els preus de venda al públic, no hi ha pas cap dubte de què llurs famílies podrien anar a mercat amb pocs diners. I amb això sí que portaria una rebaixa en els sous, innecessari aleshores de què fossin crescuts; llavors sí que podríem exportar i fins competir amb l'estranger, per preu i qualitat, car interès fora de l'obrer que fos així.

Però avui, que totes les lleis han estat fetes ací amb l'esperit dels temps feudals, amb el mateix que tenen el colonitzadors en terres verges, res té d'estrany tots aquests escarafalls que fan els patrons en saber que Control Obrer és res menys, que donar comptes a l'obrer del per què no van bé els negocis, del per què l'"amo" necessita mantenir tants gastos innecessaris i tot a càrrec del negoci, i és clar que aquesta fiscalització no pot pas agradar-los-hi, com no convé a un lladre el que la policia l'escorcollí, doncs li trobarà el matute.

Ens consta que hi han cases en què si els negocis van malament és senzillament perquè els mateixos patrons o parents seus s'ho barroten, i ho anoten com a pèrdues del negoci.

Si el nostre Govern transigís amb els que són contraris a aquest Control, no serà res d'estrany que les coses segueixin com fins ara, però no per a gaire, doncs ja se sap prou que molts pobles han palesat prou bé, que quan tenen un dret el saben imposar.

Tots els socis tenen el deure de col·laborar en aquest Butlletí per demostrar la vitalitat dels components del Centre

Que no es digui que no tenim preparació, car si de petits no haguéssim començat mai, encara ara aniríem al braç de la mare per no saber caminar. Un obrer que porti tres anys a un taller, se'l sap prou més bé que no pas el principal. Res no direm dels dependents de les oficines, doncs són ells quins porten el negoci i quins el salven moltes vegades.

Aquest projecte no és el "summum" de les nostres aspiracions socials, però sí que serà un gran pas per a assolir el benestar i pau que a tots sonvé, rics i pobres; i per això és que no dubtem pas en aconsellar i aplaudir aquest projecte anomenat "Control Obrer", i el que demanem sigui ampliat en forma de què sigui establert a tots els negocis i indústries, amb pocs o molts obrers o empleats, car tots els qui treballem al sou som obrers i sols uns són també els quins ens exploten.

F. ANGUERA PIE

Malhauradament, massa aviat ens hem vist obligats a donar una trista nova. El nostre company Joan Robusté ha traspassat. Al seu caràcter humil i bondadós hi afegia un esperit inquiet i treballador. Tots els qui ens honoràrem amb la seva amistat i oïrem els seus assenyats consells el trobarem molt a mancar. Adressem a la seva família el testimoni del nostre més pregon condol.

Divagacions

Quan ens disposem a escriure aquestes ratlles encara ens trobem sota els efectes de la convulsió moral i material que representa un desplaçament a llarga distància. Desfilen per davant dels nostres ulls les escenes viscudes en el dia d'avui. Recordem que al despedir-nos per una temporada dels nostres sers i coses volgudes, unes tímides llàgrimes s'han esforçat per sortir dels nostres ulls. Nosaltres, però, no hem pas tractat d'evitar-ho. Ditxós de l'home que sap plorar a temps!

A mesura que el tren corria quilòmetres i ens anava separant més i més d'aquests éssers i d'aquestes coses, el seu recor d s'anava engrandint i, oh paradoxa!, en lloc d'allunyar-nos-hi ens hi apropava més.

Després, canviades les salutacions de consuetud amb els que seran els nostres companys de viatge, s'inicia una conversa fàcil que de mica en mica

Els articles d'aquest Butlletí són els exponents dels criteris particulars de cada un dels seus autors, els quals en són responsables

va prenent el caire de polèmica. Uns i altres exposem els nostres criteris sobre fets d'importància palesa. Es parla de política nacional i internacional. Ens preocupem de la qüestió social en tots els seus aspectes i nosaltres comencem a fer-nos càrrec de la posició de cadascun dels contertulis. Malgrat que tots som viatjants de comerç, la nostra condició de treballadors no és prou perquè ens posi d'acord. Tots veiem de diferent manera les qüestions que motiva la nostra discussió. S'apunten diverses solucions condicionades a la situació particular de cadascun.

Constatem amb amargura, però, que la visió que en general es té dels problemes socials, entre els homes d'ofici intel·lectual pateix de la mateixa lassitud que 20 anys enrera. No vibren a compàs del temps i pot dir-se que per ells ha estat gairebé estèril l'obra social feta fins avui. Estan encara amarats d'arrivisme als elements directrius de les empreses i temen perdre la situació més o menys desfogada assolida amb mitjans que no volem escatir.

En el transcurs de la conversa hem emprat l'odiós mot "dictadura", i hem observat que no a tots repugnava per un igual. Hom ha dit que la situació d'Itàlia, Alemanya i d'altres països sotmesos a la tirania de poders absoluts s'havia de generalitzar per garantir un estat d'ordre inexistent. Però el nostre astorament ha arribat al punt àlgid quan s'ha censurat l'actuació de la dependència de Saragossa, que a l'estar en vaga en defensa d'unes reivindicacions justificadíssimes, desbaraten moltes combinacions. Com si aquests heroics treballadors que, tot i trobant-se isolats, saben dignificar la classe, no mereixessin, almenys, el nostre ajut moral.

Per la nostra condició d'agents de comerç, ens veiem obligats en el nostre pelegrinatge a concórrer els medis de gent benestant. Nosaltres, que procurem enlairar sempre el nivell intel·lectual de la nostra missió, ens cal, no ja sols barrejar-nos-hi, sinó que també alternar-hi. Mes, en cap moment no se'ns oblida que aquesta situació és fictícia. Hi som per representació i per tant al finir la nostra tasca ens reintegrem a les nostres llars sotmeses als rigors de la pobresa. La nostra opulència no dura més que el nostre desplaçament. I per això, nosaltres, que servem sempre la nostra personalitat de treballadors, que no somniem en grandeses i que no vivim en un món artificios, poc podíem posar-nos d'acord amb aquells companys de viatge que al posar un peu a l'estrep del tren s'identifiquen absolutament amb la vida de comoditats que accidentalment disfruten i no recorden que llurs famílies, en general, viuen en l'estretor de qualsevol assalariat.

ANTONI CUBELLS

Logronyo, juny de 1933

Assistint i propagant els actes que organitza el Centre
faciliteu el seu engrandiment

La carrossa avança

Analitzant desapassionadament el panorama polític internacional, aviat ens donem compte del desenrotllament de tres factors polítics, els quals adquireixen una importància cada dia més enorme. La configuració organitzadora d'aquestes tres importants tendències polítiques, fa que estiguin constantment en pugna, originant la profunda diferència d'interessos que cada un representa; fet que determina l'inevitable desllindament dels camps polítics pobrement formats, els quals són absorbits; millor dit, donen lloc a una sèrie d'aconteixements que priven el desenvolupament de la classe mitja com a força política imperant.

Les tres esmentades forces, al meu entendre, l'una és representada per la gran burgesia i finances; l'altra pels socialistes, i la tercera pels comunistes. Ara bé; el primer i tercer grup són els qui representen genuïnament una classe determinada, o sia, la primera, finança, gran burgesia i terratinents; la tercera, és exclusivament proletària i revolucionària, representada pel partit comunista. El segon grup polític és el partit socialista la tàctica del qual ha estat sempre col·laborar amb la petita burgesia, puix en els moments actuals l'un és complement de l'altre. Cada grup polític per separat té un programa que s'ajusta a les seves posicions econòmiques i li interessa, per tant, fer complir la part màxima, ja que mai no han pogut conquerir el compliment íntegre dels seus respectius punts de vista.

Sabut és, doncs, per tothom que el sector de les finances i gran burgesia fa tots els possibles per executar la seva política d'explotació desenfrenada a l'objecte de no mermar els interessos de la riquesa acumulada que posseeixen, no reparant en cap mitjà per tal d'assolir l'estabilització com a menys del que plantegen les necessitats de classe.

La classe mitja, sostinguda en principi per la massa obrera, empra una nova orientació política basada amb la democràcia. Per aquests mitjans han gaudit de concessions de la gran burgesia que fan viable la continuïtat de l'Estat com aparell heterogeni de classes.

Els col·laboradors són sempre els socialistes, puix en l'organisme de la II Internacional amb tots els seus adherits han demostrat repetidament la seva incompatibilitat per dirigir la temuda revolució de classes. Ells junt amb els diferents sectors de la petita burgesia adopten la contemporanització de la política actual. Aquesta és l'etapa que travessa Espanya i molt particularment Catalunya.

Matalasseria ARMAND DOMENECH

Tapioles, 40, botiga

Teles, llanes, miraguans MATALASSOS A L'ANGLESA

Es desfan matalassos a domicili Especialitat en nuviatges

Els socialistes tenen un concepte de la lliure concurrència "intervinguda" que ratlla els límits de l'optimisme pels resultats profitosos que com a conseqüència reporten. No haig pas de comentar en el present article les frustrades excel·lències d'aquest sistema tant si és intervinguda per l'Estat com pels municipis. En altres escrits procurarem demostrar amb proves els resultats escandalosos que com a conseqüència ha portat aquest ràpid desenvolupament arreu del món. Sols hem de fer constar un fet i és que la catastròfica crisi que sofrim és una de les poderoses raons que dóna l'explotació de la lliure concurrència.

Als partits socialistes, no obstant i ésser partits de classe, s'hi cobeja formidable quantitat de petita propietat amb un contingent numerós d'intel·lectuals. Això fa que adoptin un balanceig democràtic indeterminat, la qual cosa no priva, per tant, l'actuació dels antagonismes de classe i que per més o menys relativa llibertat dins el sistema democràtic determina protestes violentes, provocades per l'esmentada accentuació dels antagonismes.

Aquests moments que atravesava Espanya en general i particularment Catalunya són aprofitats en el possible pel partit comunista que es desenvolupa com a força revolucionària i intransigent. La repetició successiva de les protestes violentes fa que l'Estat democràtic restringeixi el més estimable d'ell: les llibertats cíviques; fet que determina un ambient de desconfiança a les il·lusions democràtiques, per ésser impossible en tots moments una coordinació social, on hi existeixen una complexitat tant diversa d'interessos creats.

Tot l'esmentat desequilibri és aprofitat pel primer sector de la gran burgesia i finança, la qual treballa incansablement, no reparant amb la disbaixa monetària, a fi de crear-se l'organisme adequat per tots els mitjans en espera del moment oportú per implantar la dictadura capitalista.

Així succeí primerament a Itàlia; segonament a Polònia; després a Turquia; més tard a Cuba i recentment a Alemanya, factor important en molts aspectes de la política europea.

Espanya i Catalunya sofriran aquesta transformació inesperada en els països abans esmentats,

No podem aventurar-nos a fer profecies que podrien resultar gratuïtes, però estem assabentats que el feixisme *espanyol* compta amb una gran organització d'alguns milers i fan circular un periòdic clandestí; semblantment succeeix amb els representants del feixisme alemany, els quals actuen solapadament muntant la corresponent sucursal a la nostra ciutat...

El carro de la humanitat avança feixugament, però avança. El dia que el poble laboriós li escaigui per donar-li la nova direcció que necessita, la reacció podrida, morirà aplastada per aquest.

JOSEP CLOS

Ja tens el carnet de militant?

Et serà imprescindible en les properes eleccions

CELLER de M. SANTACANA

OLIS, VINS I POLLERIA
PRELIS REDUITS

Capioles, 27

Barcelona

El millor

Aiguarent d'herbes

JOSEP MACAYA

C. Nou de la Rambla, 64
BARCELONA

Demestre, Perez i C.^a

Despatx:

VALLDONCELLA, 6

Telèfon 13909
BARCELONA

TRANSPORTS i
FACTURACIONS

DOLÇERIES DE SANT PAU

PAU RIS

Casa central:

Corts Catalanes, 465
(xamfrà Calabria) - Tel. 55168

Sucursal:

Sant Pau, 96
Telèfon 15116

*10 % descompte als socis
del Centre*

**Servei especial per noces
i batelgs**

Servei de vaixel·la gratuït

Tallers

Felip Enric

Reparació i construcció de
tota mena de peces
per automòvils

Especialitat en fondre, tornejear
bieles i ajustatge de cigüenyals

Reparacions en general

Rapidesa en els encàrrecs

*Xofers: abans de fer qual-
sevol reparació o cons-
truir alguna peça consul-
teu aquests tallers*

Muntaner, 78 - Barcelona

Telèfon **71974**

Gran Cafè Còmic

El més familiar del Paral·lel

Servei de restaurant a preus econòmics

Gelats de totes menes

Especialitat en la Orxàta de Xufes

Gran saló de billars

Tots els dies aulicions de sardanes

Avinguda F. Layret, 89 - Tel. 34432

TRANSPORTS I TRASLLATS

amb

AUTOS-CAMION

per dins i fora de la capital sense necessitat d'embalatges

Tapissat especial per mobles de luxe i objectes d'art

Francesc Gimeno

SANT ROC, 23 - Hostafranchs
Telèfon 30451

BARCELONA

Tallers Gràfics Vda. R. Fabré. — Rosal, 5